

7) w pozycji 139 w kolumnie 4 cyfrą „4” zastępuje się cyfrą „5”.

2. W wykazie maszyn i środków transportu, dla których ustalone minimalne terminy gwarancji ulegają skróceniu w razie wcześniejszego wykonania ilości pracy, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycji 4 w kolumnie 2 symbol „1021-2” zastępuje się symbolem „1021” oraz w kolumnie 3 po wyrazie „osobowe” dodaje się wyrazy „ogólnego przeznaczenia”;
- 2) w pozycji 6 w kolumnie 3 po wyrazie „ciężarowe” dodaje się wyrazy „i ciągniki drogowe”;
- 3) po pozycji 6 dodaje się pozycje 6a—6d w brzmieniu:

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Nazwa maszyny lub środka transportu	Minimalna ilość pracy
1	2	3	4
„6a	1024-2	Samochody ciężarowe samowyladowcze	35 000 km
6b	1024-3	Samochody furgony ogólnego zastosowania	25 000 km
6c	1024-4	Samochody furgony specjalizowane	25 000 km
6d	1024-5	Samochody furgony izotermiczne i chłodnicze	25 000 km”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1985 r.

Minister Gospodarki Materialowej: J. Woźniak
Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.
w z. T. Przyborowski

196

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 29 czerwca 1985 r.

w sprawie uprawiania dalekowschodnich sportów walki.

Na podstawie art. 16 i art. 52 ust. 4 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu dalekowschodnich sportów walki, z wyjątkiem judo, szczególne wymagania, jakim powinni odpowiadać uprawiający te sporty, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania oraz związane z nimi uprawnienia i wzory dokumentów stwierdzających posiadane kwalifikacje do uprawiania tych sportów.

§ 2. Style dalekowschodnich sportów walki, dopuszczone do uprawiania na terenie kraju, określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. 1. Treningi sportowe oraz zajęcia rekreacyjne w zakresie dalekowschodnich sportów walki są prowadzone w klubach sportowych oraz w sekcjach sportowych Akademickiego Związku Sportowego.

2. Zajęcia rekreacyjne w zakresie dalekowschodnich sportów walki mogą również prowadzić ogniska Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej oraz jednostki kultury fizycznej Zrzeszenia Studentów Polskich i Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej.

§ 4. 1. Polski Związek Karate opracowuje programy szkolenia instruktorów sportu w zakresie dalekowschodnich sportów walki.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, wymagają zatwierdzenia przez Resortowe Centrum Metodyczno-Szkoleniowe Kultury Fizycznej i Sportu.

3. Zarząd Główny Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej opracowuje programy szkolenia instruktorów rekreacji w zakresie dalekowschodnich sportów walki.

4. Programy, o których mowa w ust. 3, wymagają zaopiniowania przez Polski Związek Karate i zatwierdzenia przez Resortowe Centrum Metodyczno-Szkoleniowe Kultury Fizycznej i Sportu.

§ 5. 1. W klubach i sekcjach, o których mowa w § 3 ust. 1, treningi i zajęcia mogą prowadzić wyłącznie instruktorzy mający uprawnienia instruktora sportu, wydane przez Polski Związek Karate lub Resortowe Centrum Metodyczno-Szkoleniowe Kultury Fizycznej i Sportu.

2. Wzory dokumentów stwierdzających kwalifikacje instruktorów oraz związane z nimi uprawnienia określają odrębne przepisy.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy zagranicznych instruktorów dalekowschodnich sportów walki, zaproszonych do prowadzenia treningów w Polsce.

§ 6. 1. Prawo zapraszania zagranicznych instruktorów dalekowschodnich sportów walki ma wyłącznie Polski Związek Karate oraz kluby sportowe w nim stowarzyszone.

2. W uzasadnionych wypadkach Zarządy Główne Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej i Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej oraz Rada Naczelna Zrzeszenia Studentów Polskich mogą występować do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu o wyrażenie zgody na zaproszenie zagranicznych instruktorów dalekowschodnich sportów walki.

3. Zaproszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wymaga wcześniejszego zaopiniowania przez właściwą komisję stylową Polskiego Związku Karate.

§ 7. 1. Stopnie uczniowskie i mistrzowskie w zakresie dalekowschodnich sportów walki mogą być nadawane wyłącznie przez Polski Związek Karate.

2. Regulamin nadawania stopni, o których mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Polski Związek Karate ustalił normy egzaminacyjne dla poszczególnych stopni uczniowskich i mistrzowskich.

§ 8. 1. Uzyskanie stopni mistrzowskich poza granicami kraju wymaga zgody Polskiego Związku Karate.

2. Polski Związek Karate przeprowadza weryfikację stopni mistrzowskich, uzyskanych poza granicami kraju.

§ 9. Dokumentem stwierdzającym posiadanie stopnia uczniowskiego lub mistrzowskiego w dalekowschodnich sportach walki jest dyplom wydany przez Polski Związek Karate. Wzory dyplomów określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 10. 1. Prawo organizowania zawodów krajowych i międzynarodowych oraz publicznych pokazów w zakresie dalekowschodnich sportów walki ma wyłącznie Polski Związek Karate i kluby sportowe w nim stowarzyszone.

2. Udział w systemie rozgrywek sportowych mogą brać osoby, które są członkami klubów sportowych stowarzyszonych w Polskim Związku Karate oraz innych jednostek organizacyjnych wymienionych w § 3 ust. 1 i mają status zawodnika oraz:

- 1) uczestniczą w treningach specjalistycznych przez okres co najmniej dziewięciu miesięcy,
- 2) w okresie, o którym mowa w pkt 1, uzyskały pozytywne wyniki w trzech kolejnych lekarskich badaniach okresowych.

§ 11. 1. Do treningów i zajęć rekreacyjnych w zakresie dalekowschodnich sportów walki mogą być dopuszczone osoby, które ukończyły 14 rok życia.

2. Osoby, które ukończyły 12 rok życia, mogą brać udział wyłącznie w ogólnorozwojowych ćwiczeniach przygotowawczych do treningu specjalistycznego w zakresie dalekowschodnich sportów walki.

3. Szczegółowe zasady opieki zdrowotnej nad osobami uprawiającymi dalekowschodnie sporty walki określa załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 12. 1. Osoby ubiegające się o dopuszczenie do treningów i zajęć rekreacyjnych w zakresie dalekowschodnich sportów walki są obowiązane przedstawić organizatorowi zajęć:

- 1) zaświadczenie o stanie zdrowia,
- 2) zgodę rodziców lub opiekunów, jeśli są niepełnoletnie,
- 3) opinię szkoły, jeżeli są uczniami.

2. Jednostka organizująca treningi lub zajęcia rekreacyjne jest obowiązana przed ich rozpoczęciem przedstawić listę kandydatów do wiadomości właściwego miejscowo rejonowego (równorzędnego) urzędu spraw wewnętrznych.

3. Rejonowy (równorzędny) urząd spraw wewnętrznych może w uzasadnionych wypadkach zgłosić zastrzeżenie co do dopuszczenia określonej osoby do treningów i zajęć rekreacyjnych.

4. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 3, jest wiążące dla jednostki prowadzącej treningi i zajęcia rekreacyjne w zakresie dalekowschodnich sportów walki.

§ 13. 1. Jednostki organizacyjne prowadzące treningi i zajęcia rekreacyjne w zakresie dalekowschodnich sportów walki nie mogą:

- 1) prowadzić treningów lub zajęć oraz organizować zawodów i pokazów w tzw. pełnym kontakcie (full contact),

2) nauczać używania i używać broni na treningach i zajęciach.

2. Przez broń, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się każdą broń palną i sieczną oraz każdy przedmiot, w tym również tradycyjnie wykorzystywany w dalekowschodnich sportach walki, który może być użyty jako broń, bez względu na jego rozmiary i faktyczne zastosowanie.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy mieczy używanych w kendo, drewnianych kijów i mieczy używanych w aikido oraz drewnianych kijów używanych w kung fu-wushu.

4. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu może zezwolić osobom mającym stopień wyszkolenia odpowiadający 2 kyu w karate na używanie na treningach i zajęciach tradycyjnych broni, w wypadkach wynikających z przepisów międzynarodowych organizacji dalekowschodnich sportów walki.

§ 14. 1. Liczba osób w grupach ćwiczących nie może przekraczać na jednego instruktora:

- 1) 25 osób, jeżeli chodzi o grupy początkujących,
- 2) 20 osób, jeżeli chodzi o grupy zaawansowanych.

2. W razie gdy w grupie ćwiczących jest większa liczba osób niż określona w ust. 1, instruktor nie może prowadzić zajęć bez asystenta, którego stopień wyszkolenia powinien odpowiadać co najmniej 4 kyu w karate.

§ 15. 1. Osoby uczestniczące w treningach i zajęciach rekreacyjnych w grupach zaawansowanych powinny być ubrane zgodnie z wymaganiami obowiązującymi w danym stylu dalekowschodnich sportów walki.

2. Osoby uczestniczące w treningach i zajęciach rekreacyjnych nie mogą mieć na sobie jakichkolwiek przedmiotów mogących spowodować uraz ciała.

§ 16. 1. W trakcie ćwiczeń w parach lub walk sparringowych ćwiczący powinni być wyposażeni w:

- 1) projektory na pięści lub rękawice bokserskie,
- 2) ochraniacze na korpus, jeżeli wymagają tego przepisy dotyczące walk w danym dalekowschodnim sporcie walki lub jeżeli ćwiczącymi są kobiety,
- 3) ochraniacze na szczęki,
- 4) suspensoria,
- 5) ochraniacze na podudzia.

2. Osoby niepełnoletnie lub rozpoczynające zajęcia specjalistyczne należy wyposażyć dodatkowo w kaski ochronne.

3. W czasie walk sparringowych jeden instruktor nie może kontrolować jednocześnie więcej niż dwóch par ćwiczących.

4. Sprzęt, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien mieć atest techniczny, zgodny z międzynarodowymi przepisami.

§ 17. 1. Miejsce prowadzenia treningów i zajęć rekreacyjnych powinno mieć:

- 1) właściwe oświetlenie i wentylację,
- 2) podłogę drewnianą lub wyłożoną matą, typu tatami,
- 3) wydzielone szatnie.

2. Wszystkie przedmioty mogące spowodować uraz ciała powinny być zabezpieczone matami.

§ 18. 1. Polski Związek Karate jest obowiązany do prowadzenia w klubach, ogniskach i jednostkach określonych w § 3 merytorycznej kontroli procesu szkolenia i jego zgodności z przepisami obowiązującymi w tym zakresie.

2. Polski Związek Karate określi zasady prowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz skład i tryb powoływania komisji prowadzących kontrole.

3. Zasady prowadzenia kontroli, tryb powoływania komisji oraz jej skład wymagają zatwierdzenia przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Sportu.

4. Polski Związek Karate w zaleceniach pokontrolnych wskazuje stwierdzone uchybienia i określa termin ich usunięcia.

5. W razie ponownego stwierdzenia uchybień, Polski Związek Karate może:

- 1) w stosunku do klubów sportowych stowarzyszonych w Związku — wydać decyzję o wstrzymaniu zajęć w danym stylu do czasu usunięcia uchybień,
- 2) w stosunku do klubów sportowych nie będących członkami Związku oraz ognisk i jednostek wymienionych w § 3 — wystąpić do organu rejestracyjnego lub sprawującego nadzór o wydanie zakazu prowadzenia zajęć do czasu usunięcia uchybień,
- 3) w stosunku do instruktorów — wystąpić o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

§ 19. 1. Zarząd Polskiego Związku Karate prowadzi rejestr instruktorów sportu oraz rejestr osób uprawiających dalekowschodnie sporty walki, począwszy od stopnia wykształcenia odpowiadającego stopniowi trzeciemu kyu w karate.

2. Komisje stylowe Polskiego Związku Karate prowadzą rejestr osób uprawiających dany styl dalekowschodnich sportów walki do stopnia wykształcenia odpowiadającego czwartemu kyu w karate.

3. Zarządy Główne Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej i Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej oraz Rada Naczelna Zrzeszenia Studentów Polskich prowadzą rejestry instruktorów rekreacji ze specjalnością dalekowschodnich sportów walki i instruktorów prowadzących zajęcia z wykorzystaniem elementów dalekowschodnich sportów walki oraz osób uczestniczących w zajęciach przez okres powyżej dziewięciu miesięcy.

§ 20. 1. Prawo nawiązywania kontaktów z zagranicznymi organizacjami dalekowschodnich sportów walki ma wyłącznie Polski Związek Karate i kluby w nim stowarzyszone — na ogólnie obowiązujących zasadach.

2. Polski Związek Karate jest jedyną organizacją upoważnioną do reprezentowania dalekowschodnich sportów walki w międzynarodowych organizacjach.

3. Zgłoszenie przystąpienia i udziału w pracach organizacji międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, może nastąpić wyłącznie za zgodą Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu.

§ 21. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 5 lipca 1984 r. w sprawie uprawiania dalekowschodnich sportów walki (Monitor Polski Nr 19, poz. 134).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu: M. Renka

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 29 czerwca 1985 r. (poz. 196)

Załącznik nr 1

WYKAZ STYLÓW DALEKOWSCHODNIH SPORTÓW WALKI, DOPUSZCZONYCH DO UPRAWIANIA NA TERENIE KRAJU

1. Aikido
2. Jujitsu
3. Karate:
 - a) doshinkan
 - b) kyokushin
 - c) kyoksul
 - d) shotokan
 - e) tsunami
 - f) wszechstylowe karate WAKO (Kick Boxing WAKO)
4. Kendo

5. Kung fu-wushu:

- a) chow gar
- b) hung gar
- c) lung pai
- d) shaolin
- e) taichi
- f) tang lang
- g) wing tsun
- h) viet vo dao
- i) vo quyen

6. Taekwon-do

Załącznik nr 2

REGULAMIN

NADAWANIA STOPNI UCZNIOWSKICH I MISTRZOWSKICH W ZAKRESIE DALEKOWSCHODNIH SPORTÓW WALKI

§ 1. 1. Stopnie uczniowskie i mistrzowskie w zakresie dalekowschodnich sportów walki mogą być zdobywane wyłącznie w drodze egzaminu.

2. Egzaminy mogą przeprowadzać:

- 1) egzaminatorzy klubowi, powołani spośród osób, które mają:

- a) co najmniej stopień wykształcenia odpowiadający stopniowi 1 dan w karate,
- b) uprawnienia instruktora sportu,
- c) ukończony 21 rok życia,

- 2) egzaminatorzy związkowi, powołani spośród osób, które mają:

- a) co najmniej stopień wykształcenia odpowiadający stopniowi 2 dan w karate,
 b) uprawnienia instruktora sportu I klasy,
 c) ukończony 25 rok życia.

3. Egzaminatorów, o których mowa w ust. 2, powołuje Zarząd Polskiego Związku Karate na wniosek Komisji Nadawania Stopni Polskiego Związku Karate na okres 1 roku kalendarzowego.

4. Egzaminatorzy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą przeprowadzać egzaminy w zakresie stopni uczniowskich odpowiadających stopniom 9—4 kyu w karate.

5. Egzaminatorzy, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mogą samodzielnie przeprowadzać egzaminy w zakresie stopni uczniowskich odpowiadających stopniom 9—1 kyu w karate oraz brać udział w komisji przeprowadzającej egzaminy na stopnie mistrzowskie.

6. Egzaminy na stopnie mistrzowskie przeprowadza komisja, w której skład wchodzi:

- 1) egzaminator związkowy, wyznaczony każdorazowo przez Komisję Nadawania Stopni Polskiego Związku Karate,
- 2) egzaminator mający uprawnienia międzynarodowej organizacji do nadawania stopni mistrzowskich, zaproszony przez Polski Związek Karate.

§ 2. 1. Z egzaminu sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) określenie rodzaju egzaminu,
- 2) miejsce i datę egzaminu,
- 3) imię i nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania egzaminatora,
- 4) imię i nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania egzaminowanych,
- 5) wynik egzaminu.

2. Organizator egzaminu przesyła protokół do Zarządu Polskiego Związku Karate w terminie 14 dni od daty egzaminu.

§ 3. Komisja Nadawania Stopni Polskiego Związku Karate, na wniosek klubu nie mającego własnego egzaminatora albo na wniosek ognisk lub jednostek wymienionych w § 3 zarządzenia, wyznaczy do przeprowadzenia egzaminu egzaminatora z innego klubu.

§ 4. Osoby przystępujące do egzaminu na stopnie uczniowskie wpłacają opłatę za egzamin organizatorowi, a osoby przystępujące do egzaminu na stopnie mistrzowskie — bezpośrednio na konto Polskiego Związku Karate.

Załącznik nr 3

WZORY DYPLOMÓW MISTRZOWSKIEGO I UCZNIOWSKIEGO W DALEKOWSCHODNIICH SPORTACH WALKI

1. Dyplom mistrzowski

POLSKI ZWIĄZEK KARATE
 POLISH KARATE FEDERATION

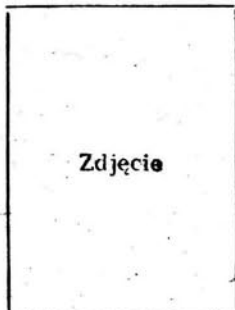
DYPLOM

Certificate of official recognition of dan grade

Polski Związek Karate potwierdza niniejszym, że Ob. _____

urodzony _____ ma stopień mistrzowski _____ dan

w _____

Nr _____

_____ (data i miejsce egzaminu)

m.p

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

Warszawa dnia _____

Prezes Polskiego Związku Karate

2. Dyplom uczniowski

POLSKI ZWIĄZEK KARATE

Znak
Polskiego Związku
Karate

DYPLOM Nr

Znak i napis
właściwy dla
danego
dalekowschodniego
sportu walki

KYU (KUP)

Imię

Nazwisko

Data urodzenia

Egzaminator

Data i miejsce egzaminu

Prezes
Polskiego Związku Karate
z up.
Przewodniczący
Komisji

(rodzaj stylu)

.....
(podpis)

Załącznik nr 4

SZCZEGÓŁOWE ZASADY OPIEKI ZDROWOTNEJ ZWIĄZANEJ Z UPRAWIANIEM DALEKOWSCHODNICH
SPORTÓW WALKI

1. Badania wstępne osób, o których mowa w § 12
ust. 1 zarządzenia, obejmują:

- 1) badanie antropometryczne,
- 2) " internistyczne,
- 3) " chirurgiczno-ortopedyczne,
- 4) " stomatologiczne,
- 5) " laryngologiczne,
- 6) badanie ostrości wzroku za pomocą tablic i badanie
okulistyczne w razie stwierdzenia wady wzroku,

7) badanie radiologiczne klatki piersiowej lub aktualny
wynik próby tuberkulinowej,

8) badanie ogólne moczu, OB, składu morfologicznego
krwi.

2. Badania okresowe zawodników oraz osób uczest-
niczących w treningach i zajęciach specjalistycznych
obejmują:

- 1) badanie antropometryczne,
- 2) " internistyczne,

3) badanie chirurgiczno-ortopedyczne,	11) badanie ogólnej wydolności fizycznej — raz w roku.
4) " stomatologiczne,	3. Badania okresowe określone w ust. 2 pkt 1—4 i 6 powinny być przeprowadzane co 3 miesiące.
5) " laryngologiczne — raz w roku,	4. Badanie elektroencefalograficzne i neurologiczne należy wykonywać:
6) " ostrości wzroku i badanie okulistyczne w razie wady wzroku,	1) przed dopuszczeniem do udziału w treningach i zajęciach specjalistycznych,
7) badanie ginekologiczne — raz w roku,	2) po walce, w której zawodnik doznał urazu głowy z chwilową lub całkowitą utratą przytomności.
8) " elektrokardiologiczne — raz w roku,	
9) " radiologiczne klatki piersiowej lub wynik próby tuberkulinowej — raz w roku,	
10) badanie ogólne moczu, OB, składu morfologicznego krwi — raz w roku,	

197

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 31 lipca 1985 r.

w sprawie uprawiania alpinizmu.

Na podstawie art. 52 ust. 4 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia normują zasady bezpieczeństwa obowiązujące przy uprawianiu alpinizmu, szczególne wymagania, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania oraz związane z nimi uprawnienia, a także wzory dokumentów stwierdzających posiadane kwalifikacje do uprawiania alpinizmu.

2. Alpinizmem, w rozumieniu zarządzenia, są dyscypliny sportowe taternictwa powierzchniowego i taternictwa jaskiniowego.

3. Przez taternictwo powierzchniowe rozumie się poruszanie się w rejonach górskich, skałkowych i po obiektach sztucznych, zbudowanych lub wykorzystywanych w celach wspinaczkowych, w których obiektywne trudności techniczne (terenowe) wymagają praktycznej znajomości metod ich pokonywania lub użycia specjalistycznego sprzętu asekuracyjnego oraz umiejętności posługiwania się nim.

4. Przez taternictwo jaskiniowe rozumie się sportową działalność jaskiniową, tj. poruszanie się w jaskiniach lub ich częściach oraz w rejonach jaskiniowych, w których obiektywne trudności techniczne (terenowe) wymagają praktycznej znajomości metod ich pokonywania lub użycia specjalistycznego sprzętu i umiejętności posługiwania się nim.

§ 2. 1. Ustala się następujące stopnie alpinistyczne:

1) w taternictwie powierzchniowym:

- a) taternik zwyczajny,
- b) taternik samodzielny,
- c) taternik kandydat,

2) w taternictwie jaskiniowym:

- a) zwyczajny taternik jaskiniowy,
- b) samodzielny taternik jaskiniowy,
- c) taternik jaskiniowy kandydat.

2. Stopnie alpinistyczne mogą uzyskiwać osoby, które są członkami organizacji zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu oraz spełniają warunki wymienione w załącznikach nr 1 i 2.

3. Szczegółowe warunki oraz tryb uzyskiwania stopni alpinistycznych uprawniających do uprawiania taternictwa powierzchniowego określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

4. Szczegółowe warunki oraz tryb uzyskiwania stopni alpinistycznych uprawniających do uprawiania taternictwa jaskiniowego określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. 1. Dokumentem stwierdzającym nadanie stopnia alpinistycznego jest karta taternika, której wzór określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być, w razie naruszenia przez jego posiadacza przepisów o warunkach i zasadach uprawiania alpinizmu, zatrzymany przez:

- 1) osoby upoważnione przez Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu,
- 2) kierownika zgrupowania, kursu lub wyprawy i przesłany do Zarządu Polskiego Związku Alpinizmu w celu rozpatrzenia sprawy przez właściwy organ.

3. Ewidencję wydanych kart taternika prowadzą jednostki uprawnione do nadawania stopni alpinistycznych.

4. Polski Związek Alpinizmu za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu ustala wysokość opłat za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu na poszczególne stopnie alpinistyczne,
- 2) wystawienie karty taternika.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, wnoszą osoby przystępujące do egzaminu lub występujące o wydanie karty taternika.

§ 4. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące przy uprawianiu alpinizmu zorganizowanego (kursy, zgrupowania, wyprawy) i indywidualnego są określone w załączniku nr 4 oraz w:

- 1) regulaminach szkolenia,
- 2) regulaminach organizacji imprez sportowych,
- 3) regulaminach organizacji wypraw,

ustalonych przez Polski Związek Alpinizmu.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 55 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 października 1974 r. w sprawie uprawiania alpinizmu (Dz. Urz. GKKFiT Nr 9, poz. 46).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu: M. Renke